

Znak : FB.310.1.2019.IP

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Gminy Kazimierza Wielka, działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3 oraz art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 900 z późn.zm.) stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 29 maja 2019 r. (data wpływu do Kancelarii Ogólnej 05 czerwiec 2019 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego, w zakresie istnienia obowiązku podatkowego oraz obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości, tj. od budowli wchodzącej w skład Sieci Szerokopasmowej, będącej własnością Województwa , które nadto aktualnie jest także zarządcą przymusowym tej sieci - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29 maja 2019 r.(wpływ do Kancelarii Ogólnej 05 czerwiec 2019 r.), zwrócił się, zgodnie z art. 14j ustawy Ordynacja podatkowa, o udzielenie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego Sieci Szerokopasmowej

Zapytanie brzmiało: Czy prowadzenie działalności w zakresie telekomunikacji, polegającej na dostarczaniu infrastruktury telekomunikacyjnej oraz usług korzystania z sieci telekomunikacyjnej na rzecz operatorów telekomunikacyjnych w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa ”, stanowiącej zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej przez Województwo będące jednocześnie właścicielem sieci, jak i zarządcą przymusowym tej sieci, powoduje po stronie

Województwa powstanie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości od budowliny zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązek składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Województwo jest właścicielem Sieci Szerokopasmowej, która powstała w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa”, finansowanego częściowo ze środków pochodzących z funduszy europejskich. Zgodnie z umową o dofinansowanie, w przypadku braku zapewnienia trwałości projektu Województwo zobowiązane jest do zwrotu otrzymanego dofinansowania. Powyższy projekt składał się z dwóch etapów, tj.

- 1) etap projektu w ramach którego zrealizowany został na terenie Województwa Świętokrzyskiego obiekt w postaci sieci telekomunikacyjnej, będącej siecią Internetu szerokopasmowego obejmującego obszary, gdzie dotychczas dostęp do szybkich i stałych łączy internetowych był utrudniony lub niemożliwy,
- 2) etap operacyjny, polegający na zapewnieniu dostępu szerokopasmowego za pośrednictwem operatorów telekomunikacyjnych.

W celu realizacji projektu w 2015 r. została zawarta umowa partnerstwa publiczno-prawnego, na mocy której operowanie siecią, w tym świadczenie usług z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej na rzecz operatorów telekomunikacyjnych, zostało powierzone Operatorowi Infrastruktury. W 2016 r. w ramach transakcji sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa, zmienił się Operator Infrastruktury, co jednak nie ma wpływu dla niniejszej sprawy.

Zgodnie z w/w umową partnerstwa publiczno-prawnego Operator Infrastruktury dzierżawił sieć od Województwa i był zobligowany do zapłaty czynszu dzierżawnego na rzecz właściciela sieci (tj. Województwa), mając z tego tytułu prawo do pobierania pożytków z dzierżawionej sieci (tj. przychodów z działalności gospodarczej wykonywanej przy wykorzystaniu tej sieci).

Z powodu nie regulowania przez Operatora Infrastruktury czynszu dzierżawnego zgodnie z zawartą umową, mimo wezwań do dopełnienia tego obowiązku, ostatecznie doszło do rozwiązania umowy co winno skutkować zwróceniem Województwu jako właścicielowi, przedmiotu dotychczasowej umowy dzierżawy. W związku

z niewykonaniem obowiązku zwrotu dzierżawionej rzeczy, Województwo wystąpiło do Sądu z roszczeniem o zwrot sieci i zabezpieczenie przedmiotu sporu na okres trwania postępowania sądowego w tej sprawie poprzez ustanowienie Województwa (będącego powodem), zarządcą przymusowym nad Siecią Szerokopasmową.

W dniu 4 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy w Kielcach do sygn. akt I C 2995/18, wydał takie postanowienie, przy czym oprócz ustanowienia zarządu przymusowego nad siecią szerokopasmową i wskazania Województwa jako zarządcy przymusowego tej sieci na okres do prawomocnego zakończenia postępowania, postanowienie to zobowiązało Operatora Infrastruktury do zachowania bezwzględnej ciągłości bezprzerwowego działania sieci. W jego wykonaniu Województwo, jako zarządca przymusowy z dniem 1 marca 2019 r., w oparciu o protokoły przejęcia (dostęp do sprzętów oraz urządzeń, klucze do węzłów i studni, klucze licencyjne, karty kodowe, dostęp do systemów informatycznych, skany umów zawartych z kontrahentami i osobami świadczącymi usługi na rzecz Operatora na podstawie zlecenia, inne dokumenty i informacje warunkujące dalszą niezakłóconą i ciągłą eksploatację sieci), przejęło od Operatora Infrastruktury (będącego pozwanym), całkowity zarząd nad siecią. Tym samym obecnie Województwo jest zarówno właścicielem i zarządcą przymusowym sieci. Województwo wykonuje działalność w zakresie telekomunikacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci usług telekomunikacyjnych (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn.zm.), na podstawie uchwały nr XLII/763/10 Sejmiku Województwa z dnia 25 października 2010 r. oraz uzyskało wpis Prezesa UKE do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Województwo posiada szereg interpretacji indywidualnych, wydanych przez wójtów i burmistrzów gmin należących do tego województwa (w tym przez Burmistrza Miasta i Gminy Kazimierza Wielka), w których potwierdzone zostało stanowisko, iż w przypadku prowadzenia wskazanej wyżej działalności w zakresie telekomunikacji w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa”, na Województwie, jako właściciela sieci szerokopasmowej nie ciąży obowiązek podatkowy podatku od nieruchomości i tym samym obowiązek składania deklaracji w tym podatku. W związku z sądowym ustanowieniem na

w/w nieruchomości zarządu przymusowego Województwa , z uwagi na ten zmieniony stan faktyczny zasadne jest ponowne pozyskanie interpretacji podatkowej w kwestii powstania obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości , tj. od budowli zrealizowanej w ramach projektu i obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości.

Stanowisko Wnioskodawcy - Województwa) :

Wnioskodawca , jako właściciel i zarządca przymusowy sieci , reprezentuje stanowisko, iż w/w wymienionym, zmienionym stanie faktycznym związanym z ustanowieniem go przez Sąd zarządca przymusowym nadal nie ciąży na nim obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Sieci Szerokopasmowej i tym samym nie ma on nadal obowiązku składania deklaracji na ten podatek i jego opłacania.

Art.3 ust.1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r., poz.1170 z późn.zm.) w sposób wyczerpujący określa podatników podatku od nieruchomości , zaś art. 2 ust.1 w/w ustawy określa nieruchomości i obiekty budowlane podlegające temu podatkowi, wymieniając wśród nich budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zgodnie z definicją budowli i obiektu liniowego, zawartych w art. 3 pkt 3 i pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r., 1186) , przedmiotowa sieć jest budowlą . Aby podlegała ona podatkowi od nieruchomości musiałaby być ta budowla związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r., poz.1292) , do której odsyła ustawa o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art.3 ust.1, ust.4-5 w/w ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz art.14 ust.1 pkt 15a ustawy o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r., poz. 512), działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji (w tym więc Województwa), prowadzona na zasadach określonych w tych przepisach, nie stanowi działalności gospodarczej i z tych powodów brak jest podstaw do opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli związanych z tą działalnością.

Brak statusu podatnika podatku od nieruchomości przez Województwo , nie

zmienia fakt ustanowienia go przez Sąd zarządcą przymusowym przedmiotowej sieci na czas trwania postępowania sądowego. Instytucja zarządu przymusowego uregulowana jest w Kodeksie postępowania cywilnego i zgodnie z jego art. 752(4) § 1, jest on wykonywany według przepisów o zarządzie w toku egzekucji nieruchomości. Z kolei art. 935 § 1 Kpc obliguje zarządcę zajętej nieruchomości do wykonywania czynności potrzebnych do prowadzenia prawidłowej gospodarki, ma on prawo pobierać zamiast dłużnika wszelkie pożytki z nieruchomości, spieniężać je w granicach zwykłego zarządu oraz prowadzić sprawy, które przy wykonywaniu takiego zarządu okażą się potrzebne. Zarządca w sprawach wynikających z zarządu nieruchomością może pozywać i być pozywanym.

W celu zachowania bezwzględnej ciągłości bezprzerwowego działania sieci, Województwo [redacted] przejęło dostęp do sieci do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sporu o wydanie sieci przez Operatora Infrastruktury, zgodnie z postanowieniem sądowym o zabezpieczeniu przedmiotu pozwu w postaci ustanowienia zarządu przymusowego. Uwzględniając natomiast stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego zajęte w wyroku z dnia 5 czerwca 2018 r. sygn.akt II FSK 3769/17, iż ustanowienie zarządcy nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym nie oznacza oddania nieruchomości temu zarządcy w posiadanie samoistne, zważywszy nadto, iż Województwo [redacted] w okresie zarządu przymusowego nadal realizuje działalność telekomunikacyjną w ramach działań własnych o charakterze użyteczności publicznej, której nie można uznać za działalność gospodarczą prowadzoną przez przedsiębiorcę, posiadając nadal wpis Prezesa UKE do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji, należy uznać, iż w tych okolicznościach Województwo [redacted] (nawet w przypadku braku wyboru Operatora Infrastruktury) nadal nie ma statusu podatnika podatku od nieruchomości. Tym samym ustanowienie Województwa [redacted] zarządcą przymusowym sieci szerokopasmowej, będącej też jego własnością, nie powoduje powstania obowiązku podatkowego w podatku od nieruchomości i obowiązku składania deklaracji na ten podatek. Zarząd przymusowy, nie będący posiadaniem samoistnym nie mieści się w żadnej kategorii podatników, określonych enumeratywnie w art.3 ust.1 w/w ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Na uzasadnienie prawidłowości tego stanowiska, Województwo [redacted] oprócz szeregu interpretacji indywidualnych samorządowych organów podatkowych i SKO powołało się również na orzecznictwo NSA i WSA z ostatnich lat.

Ocena prawna stanowiska Wnioskodawcy:

Zgodnie z art.2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1170 z późn.zm.), podatkwowi od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Dla celów tego podatku, stosownie do definicji legalnej zamieszczonej w art. 1a ust. 1 pkt 2 w/w ustawy, budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Tym samym należy stwierdzić, iż obiekty budowlane podlegają opodatkowaniu jedynie wtedy, gdy są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i stanowią w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r., poz. 1186) budowlę albo urządzenie budowlane związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Art.3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, definiuje budowle jako każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Z kolei, zgodnie z legalną definicją zamieszczona w art. 3 pkt 3a tej ustawy, za obiekt liniowy uznaje się obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Przyjmując więc stosownie do wskazanych norm prawa budowlanego, iż kanalizacja kablowa, stanowiąca infrastrukturę sieci szerokopasmowej jest budowlą, należy rozstrzygnąć, czy w opisanym przez wnioskodawcę stanie faktycznym, można tą budowlę uznać za związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej, zważywszy, iż art.1 a ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, uznaje za takie, budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą.

Zgodnie z odesłaniem ustawy podatkowej do regulacji ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r., poz. 1292), za działalność gospodarczą uznaje się zorganizowaną działalność zarobkową, wykonywaną we własnym imieniu i w sposób ciągły (art. 3 ustawy) a za przedsiębiorcę osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonującą działalność gospodarczą, także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej oraz na podstawie odrębnych przepisów osoby zagraniczne (art.4). Tym samym, jeżeli właściciel (posiadacz) obiektu budowlanego nie jest przedsiębiorcą lub nie prowadzi działalności gospodarczej, budowle będące w jego posiadaniu nie podlegają w ogóle opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jednolity Dz.U.z 2019 r., poz. 512), co do zasady nie zakazuje samorządowi województwa prowadzenia działalności gospodarczej, zezwalając aby w sferze użyteczności publicznej województwo mogło tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki akcyjne lub spółdzielnie, a także mogło przystępować do nich. Natomiast poza sferą użyteczności publicznej, województwo może tworzyć spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółki akcyjne oraz przystępować do nich jeżeli działalność tych spółek polega na wykonywaniu czynności promocyjnych, edukacyjnych, wydawniczych oraz na wykonywaniu działalności w zakresie telekomunikacji służących rozwojowi województwa (art.13 ustawy). Z kolei art.14 ust.1 pkt 15a tej ustawy, stanowi, iż samorząd województwa wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim określone ustawami, w szczególności działalność w zakresie telekomunikacji. Zapis ten koresponduje z art.3 ust.1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn.zm.), upoważniającym jednostki samorządu terytorialnego, w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej, m.in. do :

- budowania lub eksploataowania infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych oraz nabywania praw do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci

- telekomunikacyjnych,
- dostarczania sieci telekomunikacyjnej lub zapewniania dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - świadczenia , z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usług m.in. na rzecz użytkowników końcowych.

Art.3 ust.4 tej ustawy, stanowi, iż działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego i zgodnie z art.5 ustawy jest uznawana za działalność niebędącą działalnością gospodarczą , wykonywaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, z tym że prowadzenie tej działalności przez jednostkę samorządu terytorialnego, także w formie niewyodrębnionej w ramach jej osobowości prawnej, jak również w formie porozumienia, związku lub stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, fundacji, której fundatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, porozumienia komunalnego, spółki kapitałowej lub spółdzielni z udziałem jednostki samorządu terytorialnego, wymaga uzyskania wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

Art. 10 ust.1 a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jednolity Dz.U. z 2018 r., poz. 1954 z późn.zm.) dla powyższej działalności , niebędącej działalnością gospodarczą, prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego, przewiduje odrębny od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, rejestr jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

W kontekście powyższych regulacji prawnych, należy podzielić prezentowane przez wnioskodawcę stanowisko, iż Województwo jako właściciel sieci szerokopasmowej- zaliczanej do budowli, posiadając wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji- nie będącą działalnością gospodarczą , dostarczając infrastrukturę telekomunikacyjną oraz świadcząc usługę korzystania z sieci telekomunikacyjnej na rzecz operatorów telekomunikacyjnych, nawet mimo ustanowienia go przez Sąd Okręgowy w Kielcach w sprawie o zwrot sieci (toczącej się pod sygn.akt I C 2995/18), zarządcą przymusowym tej sieci na okres do czasu prawomocnego zakończenia procesu, nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości od budowli i nie ma obowiązku składania deklaracji podatkowej.

Zgodnie z powołanymi wyżej przepisami Kodeksu cywilnego oraz orzecznictwem , zarząd przymusowy nie jest posiadaniem samoistnym, toteż nie można go zaliczyć do żadnej

z kategorii podatników podatku od nieruchomości, enumeratywnie wyliczonych w art.3 ust.1 w/w ustawy o podatkach i opłatach lokalnych .

Niniejsza interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Województwo oraz stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania niniejszej interpretacji podatkowej. Burmistrz Gminy Kazimierza Wielka uwzględnił w niej również ocenę prawną zawartą we wskazanych wyżej wyrokach WSA oraz NSA.

Pouczenie:

Województwu - jako wnioskodawcy, przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach , ul. Prosta 10, 25-366 Kielce, w dwóch egzemplarzach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi –tekst jednolity Dz.U. z 2018 r., poz.1302 z późn.zm.).

Zgodnie z art. 54 § 1 w/w ustawy , skargę wnosi się za pośrednictwem organu , którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, tj. za pośrednictwem Burmistrza Miasta i Gminy Kazimierza Wielka (skargę należy przesłać na adres : ul. Tadeusza Kościuszki 12, 28-500 Kazimierza Wielka).

BURMISTRZ
Miasta i Gminy

Adam Bodzioch

Otrzymują :

- 1) adresat,
- 2) a/a.

